

CVU'erne, og hvad der også var den politiske vision, da vi tilbage i 1990'erne, i midten af 1990'erne tror jeg det var, indledte hele drøftelsen om strukturen blandt vore uddannelsesinstitutioner.

Så jeg frygter desværre, at det her skal opfattes som en god gang politisk hyckleri i debatten om, hvordan vi sikrer, at vi fortsat har bæredygtige uddannelsesmiljøer også uden for de store universitetsbyer, og det synes jeg er ærgerligt. Det synes jeg er meget ærgerligt.

Flere har undervejs efterlyst baggrunden for forslaget, og der vil jeg knytte an til det, jeg netop lige her har sagt. Det handler om, at vi fra regeringen ønsker at sikre, at der sker en fortsat videreudvikling af CVU'erne, en videreudvikling, som betyder, at institutionerne får mulighed for at løfte de opgaver, som vi ønsker, de skal have.

Det er ikke noget forslag, der bare sådan lige er opstået. Det er ikke et forslag, der lige er grebet ud af luften. Nej, faktisk er det grundigt gennemarbejdet, før det er fremsat for Folketinget. Sidste års Sorø-møde handlede i øvrigt også om, hvordan vi kan skabe rammer for en bedre videreudvikling, for en større synliggørelse af CVU'erne og CVU'ernes opgave også som videncentre. Noget som jeg i øvrigt på Sorø-mødet lyttede mig til at der også var bred enighed om blandt Folketingets partier.

Men som sagt sidder jeg tilbage med en fornemmelse af, at ordførerne i dag har valgt at læse forslaget, som en vis herre som sagt læser Bibelen.

Lad mig gribe fat i noget af det, der har været omdrejningspunktet for debatten her, nemlig forslaget om »kan« – i stedet for »skal« – oprette studiebestyrelser.

Kl. 14.25

Der vil jeg gerne knytte an til noget af det, som fru Gitte Lillelund Bech rent faktisk spurgte fru Pernille Rosenkrantz-Theil om, men som fru Gitte Lillelund Bech ikke fik noget svar på, mens der derimod blev stillet et modspørgsmål.

Det er jo ganske rigtigt, at CVU-sektoren har udviklet sig, siden CVU-loven blev vedtaget tilbage i år 2000, og mange steder er vi rent faktisk i den situation, at man også har en geografisk samlokalisering. Man har altså de forskellige uddannelser samlet under samme tag, og der er faktisk blandt disse institutioner et bredt ønske om muligheden for ikke blot at nedlægge studiebestyrelserne, sådan som der er mulighed for

i henhold til lovgivningen, som det også er fremgået af debatten, men også muligheden for at oprette faglige råd. Den mulighed eksisterer ikke i dag, men det er noget, som lovforslaget her vil give institutionerne mulighed for.

Så vil jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der altså valgte ikke at svare på det spørgsmål, hun fik stillet af Venstres ordfører, men i stedet stillede et modspørgsmål: Det forholder sig jo sådan, at hvis man er et ubetinget CVU, og man skulle have valgt – jeg har ikke konkret kendskab til, at det eksisterer – ikke at have nogen studiebestyrelse, så kan man ikke bare genopstå. Derfor hænger det spørgsmål, fru Pernille Rosenkrantz-Theil stillede til fru Gitte Lillelund Bech, ganske enkelt ikke sammen.

Er der tale om et betinget CVU, så har man ikke studiebestyrelse, så har man den selvejende institutions bestyrelse. Derfor var det ikke noget særlig relevant spørgsmål at stille, da det ganske enkelt ikke lovgivningsmæssigt hang sammen. Igen må jeg konstatere, at der er tale om, at man altså har valgt at læse forslaget her, som en vis herre læser Bibelen, og det synes jeg som sagt er ærgerligt.

Så har der også været kredset om lovforslagets del, der handler om at give mulighed for, at man kan blive et University College, og det beror ganske enkelt på et meget, meget stærkt ønske fra sektorens side. Man har gang på gang udtrykt ønske om, at man kunne få en betegnelse, som ville kunne skabe identitet også i en tid, hvor jeg går ud fra, at Folketingets partier er enige i, at også de mellemlange, videregående uddannelser i højere grad skal indgå i hele internationaliseringen af uddannelsessystemet.

Så det er et forsøg på at imødekomme et stærkt og varmt ønske fra sektorens side, og det synes jeg igen er ærgerligt, at en række af Folketingets partier tilsyneladende vælger at lade henstå som noget, der er ganske betydningsløst. Jeg tror, det var hr. Morten Homann, der oven i købet mente, at det ville skabe endnu mere forvirring. Jeg ved nu ikke helt, hvad det er for en forvirring, hr. Morten Homann hentyder til, men i hvert fald synes jeg, det er ærgerligt, at en række af Folketingets partier her ikke vil læse forslaget, sådan som det rent faktisk er tænkt.

Men endnu en gang tak for behandlingen, og jeg vil naturligvis undervejs i udvalgsbehandlingen stå til rådighed og svare på de spørgsmål, der måtte være behov for.